

המעשה הוא העיקר

חג השבועות

בערב החג להוסיף בצדקה ובאופן דפתיחה חדשה

א. צריך להיות בערב חג השבועות, הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה¹, ועד שנתינת הצדקה ביום זה תהי' באופן של פתיחה חדשה, דעל ידי פתיחה זו נעשה גם הוספה בההשפעה מידו הפתוחה² בנוגע לכל הענינים³.

ב. במשך היום דה' סיון יתבוננו בהענין דהקדמת נעשה לנשמע, התבוננות המתאימה שמביאה לידי פועל, שבכל ענין דעבודת ה', צריך לכל לראש לקיימו בפועל (נעשה), ולאחרי זה להבין את הענין בחב"ד שלו (נשמע)⁴.

לאמר כל התיקון ולהשפיע על אחרים לעשות כן

ג. יש לעורר אודות אמירת תיקון, שגם אלו שלא הקפידו בזה בעבר מחמת שרצו ללמוד תורה בעיון דוקא...⁵ יאמרו את כל התיקון מתחילתו ועד סופו [כי, ההכנה האמיתית לקבלת התורה היא - ע"י "תיקון ליל שבועות"⁶].

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.
(1) מאמר ד"ה אנכי ה' אלקיך, תשמ"ט - התוועדיות ע' 255: "זה שבכל שנה צריך להוסיף בהכנות למ"ת וקבלת התורה, נכלל בזה גם הוספה בג' העמודים שעליהם העולם עומד, תורה עבודה וגמ"ח. ובפרט בצדקה וכו".
(2) שם: "המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".
(3) שם.

(4) מאמר ד"ה אנכי ה' אלקיך תשמ"ט - התוועדיות ע' 254: "...שהיא ההכנה העיקרית למתן תורה כמובן גם מזה שהכנה זו דהקדמת נעשה לנשמע היא בחמישי בסיון שהוא הערב של ששי בסיון שבו נתנה התורה... ואף שיום זה (חמישי בסיון) הוא ערב יו"ט שישנם בו כמה טרדות הכנות צרכי החג, הרי... אין שליטה (כ"כ) להצד שכנגד, ולכן הוא זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה והעבודה כו".
(5) ראה ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "ולהוציא מדעתם של אלו הטוענים לשם מה "לבבו הזמן" בשביל אמירת ה"תיקון", הרי, יכולים לצלל את הזמן ללמוד בעיון המשך ע"ב... או ענין כיר"ב פנימיות התורה, במקום "לומר" תיקון, עד למנין המצוות,

- מנין דייקא, שכן, בדרך כלל, כשמגיעים למנין המצוות (בסוף הלילה, כשחושבים כבר אודות הליכה למקוה, והכנה לתפילה, עד לשמיעת עשרת הדברות) - כבר עייפם, ובמילא, לא יכולים להתבונן בשכונם של המצוות [ועאכ"כ תוכנם הרוחני, כמו: מצות פרו רבו - שכל יהודי צריך לעשות יהודי נוסף, זכר ונקבה, כלומר, לעשות יהודי שהוא בבחינת "משפיע", ולעשות יהודי שהוא בבחינת "מקבל"], כי אם למנותם בלבד".
(6) ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "אשר מעלתו מודגשת בשמו אשר יקראו לו ע"פ מנהג ישראל (תורה היא) - "תיקון ליל שבועות"⁷

ראה ראשי דברים מהתוועדיות יום ב' דחג השבועות תנש"א: "שמה שנקרא בפוסקים בשם "תיקון" מובן, שענינו הוא לתקן את כל הענינים הצריכים תיקון כו".
וראה ראשי דברים מהתוועדיות (ב') ש"פ ששא, י"ב סיון תנש"א: "עד לחג השבועות שבו אומרים "תיקון ליל שבועות", שכולל גם התיקון ושלמות דכל הענינים ובאופן דבצחיות. [וענין זה סזכר בספר יצירה ונאמר גם ב"תיקון ליל שבועות" שרומז גם לתיקון ושלמות כל הענינים מתוך תענוג]."

(7) ראשי דברים משיחת ש"פ במדבר ה' סיון תנש"א: "[שכולל הן תושב"כ והן תושב"פ... ועד לסימונו במנין המצוות וכו']... לא תובעים מכל א' שיאמר תיקון פעמיים, גם בליל ב'... הנהגה זו מצינו אצל ר' הלל פאריטשער, שלהיותו מהדר גדול ודייקן גדול במצוות כו' אמר תיקון גם בליל ב' דחג השבועות, ובוודאי מצא ענין בזה. אף אל פי שלא מצינו הנהגה זו אצל רבותינו נשיאינו, חוץ מפעם אחת אצל אדמו"ר

ד. "יישר-כח על פירסום והדפסת התיקון-טעות בסיום ספר יצירה שאומרים ב"תיקון ליל שבועות"⁸, אשר, בליל שבועות יוכלו לטלטל ולהביא "תיקון ליל שבועות" המודפס (ביחד עם התיקון-טעות הנ"ל) לבית-הכנסת"⁹.

ה. לצלל¹⁰ את השעות שנתרו עד לאמירת תיקון ליל שבועות - לעורר ולפעול על כל אחד ואחד (שיכולים להגיע אליו) שאמירת תיקון תהי' באופן הראוי, כאילו מקבלה עתה מהר סיני, "מה להלן באימה וביראה כו' אף כאן כו"¹¹.

ו. [הנ"ל הוא] על ידי זה שמסבירים לו (בסגנון המובן לו) טעם הדבר - שהרי, "אימה ויראה כו" לא נעשים על ידי תנועות היצוניות, לנענע את עצמו אנה ואנה כו', כי אם ע"י רגש הלב, כתוצאה מההכנה בשכל - שברגע זה ממש הקב"ה קורא ושונה כנגדו¹²!

ז. כאשר מדובר אודות פעולה על הזולת יש להזדרז ביותר, שאם לא יזדרז לפעול עליו מיד, מי יודע אם יפגשו עוד הפעם לפני אמירת התיקון, ואפילו אם יפגשוהו אולי לא יהי' לו פנאי לשמוע את דבריו¹³.

להתחזק בשיעורי תורה¹³

יא. ב"האי יומא" [=בחג השבועות] (ולאחרי דהימים שלפני זה) מקבל כל אחד ואחד כוחות חדשים להוסיף, ויתירה מזו - להתחיל פתיחה חדשה שהזמן הבא, וכל השנה תהי' "שנת תורה" - באופן נעלה, נעלה יותר מכפי שהי' עד עתה¹⁴.

יב. אף על פי שישנם כבר קביעות עתים לתורה - הרי מכיון שבכל שנה ניתוסף "האי יומא" חדש דזמן מתן תורתנו (נוסף על זה שבכל יום יהיו בעיניך חדשים) - צריך להעריך עצמו מחדש לפי מעמדו

ל"ע, שכשנסע לאותו-דשא, חסרו אצלו בנסיעתו ענינים נעלים יותר, ולכן התעסק גם בליל ב' בענין נעלה זה דאמירת תיקון. אבל בנוגע לאמירת תיקון בליל א' דחג השבועות - בעיני ראיתי, וכמו כן ראו אחרים, איך שנשיא דורנו אמר את כל התיקון. לא בדקו באם אמר כל תיבה ותיבה כו' אבל כפי הנראה, הוא אמר את כל התיקון מתחילתו ועד סופו¹⁵.

(8) ש"פ במדבר תשמ"ח התוועדיות ע' 409: "וכאן המקום לתת ישר-כח על... ביחד עם פירסום ההוראות ע"ד נתינת צרכי החג, והבאת הילדים לבית-הכנסת וכו".
וראה ר"ד שם: "(וכאן המקום לעורר אודות התיקון בתקונם לסיים בג' דברים טובים, וכמ"כ להוסיף את שלשת האהבות בסיום הזוהר המובא בתיקון, כמדובר בזה בהתוועדות שפ"ז)". התיקון לטעות דפוס הל' נדפס בסוף הקונטרס.
(9) שם: "ובפרט שהר"ע ד"אוכל נפש", מאכל רוחני לנפש".

(10) משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התוועדיות ע' 404: "ובנוגע לפועל: בעמדנו שעות ספורות לפני "זמן מתן תורתנו", יש לעורר עוה"פ אודות ההכנה למ"ת, לכל ראש - ע"י לימוד התורה כדבעי, "מה להלן כו', אף כאן כו", כאילו קבלה היום מהר סיני, החל מאמירת "תיקון ליל שבועות" באופן האמור.

ובהדגשה - לא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לפעולה על הזולת, כלומר, כשם שצריכים להשתדל שיהיו לו כל צרכי החג, אכילה ושתי' כו', באופן של הרחבה, ובפרט ש"הכל מודים בעצרת דבעיני נמי לכס", "שישמש בו במאכל ובמשתה", כמו כן צריכים להשתדל שיהיו לו צרכי החג הרוחניים, ולכל לראש - ההכנה המתאימה לקבלת התורה. ולכן, יש לצלל את וכו".

(11) שם ע' 405.
(12) שם ע' 405: "כי בנוגע לעצמו יש לו עדיין פנאי לפעול ענין זה מכיון שנשארו כמה שעות עד לאמירת התיקון, אבל בנוגע להזולת וכו".

(13) ראה שיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדיות א') תשמ"ט - התוועדיות ע' 270: "...ונתינת-כח מיוחדת ותוקף מיוחד כשמקבלים החלטות טובות בזה ב"זמן מתן תורתנו"... כידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ש"חה"ש הוא עת רצון מלמעלה... זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה... באין מפריע משטן המקטרג כו', כיון ש"הש"ת מטריד את המקטרג כו".

(14) יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדיות ע' 280.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הווי"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימנעראמן

גא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ. ויתירה מזה, ש"לוקח" גם מהזמן שעוסק בעניני קדושה ומצוה (במצוה שאין זמנה עובר ויכולה להעשות ע"י אחרים) ומקדישו ללימוד התורה שהוא למעלה מכל המצוות.²³

כא. ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - ההוספה החדשה בלימוד התורה מוסיפה גם בקיום המצוות בהידור, וגם - בהעבודה דבכל דרכיך דעהו וכל מעשיך יהיו לשם שמים, כולל ובמיוחד - הוספה בנתינת הצדקה.²⁴

לחזק ולפרסם אודות שיעורי חת"ת

כב. "בזמן מתן תורתנו" שנעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים להחלטה תקיפה ביתר שאת ויתר עזו לחזק ולחדש הלימוד דשיעורי חת"ת [השייכים במיוחד לחג השבועות]²⁵.

כג. ההוספה בלימוד שיעורי חת"ת תהי' (נוסף על ההוספה בדיוק שמירת לימוד שיעורים אלה, ובהתלהבות וחיות - גם) בתוספת הבנה והשגה, ביתר התמסרות (בשימת-לב מיוחדת) להלימוד והבנת הלימוד, בחב"ד שבשכ"ל.²⁶

כד. גם אלה שלא (מדרייקים, או לא) שומרים שיעורי חת"ת מאיזה סיבה שתהי', ואפילו אלה שעד עתה לא ידעו אודות שיעורי חת"ת (או גודל החשיבות דשיעורי חת"ת) - יתחילו לשמור שיעורי חת"ת מחג השבועות זהה.²⁸

כה. יש לזרז ולעורר אודות לימוד שיעורי חת"ת ע"י הפירסום בכל מקום האפשרי.²⁹ - הן בנוגע לחומש, "אין מקרא יוצא מידי

ומצבו עכשיו, לפי המצב החדש - להוסיף בכל שיעורי התורה, יותר מכפי רגילותו עד עתה.¹⁵

יג. בפשטות: כל אחד ואחד יתבונן מחדש בשיעורים שלו בלימוד התורה - ולקבל על עצמו החלטות חדשות להוסיף בלימוד התורה, ובפרט - לימוד התורה בהבנה והשגה (שזהו עיקר בלימוד תורה שבעל פה).¹⁶

יד. [בהנ"ל נכלל] הן אנשים, והן נשים (בנוגע להלכות הצריכות להן כו'): כל מצות עשה שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים וכו'), והן טף - היות שלכל אחד ואחת נתן הקב"ה שכל [ובפרט ל"עם חכם ונבון"], שייך אצלו הבנה והשגה בתורה - כל אחד לפי שכלו והשגתו.¹⁷

טו. [בהנ"ל] פרטיות [יותר] הוספה בכמות ובאיכות בכל שיעורי תורה - הן שיעורים הקבועים, ועוד ועיקר - להוסיף שיעורים חדשים בתורה [שבזה יש להאדם יותר תענוג וחיות, יותר מב"דיוטגמא ישנה"]¹⁸.

טז. לכל לראש - להתחזק בשמירת השיעורים הכלליים השווים לכל נפש, כמו: השיעורים בחומש התהלים ותניא (ראה להלן אות כ' ואילך), וכן השיעורים במשנה תורה להרמב"ם כהמנהג שנתפשט ללמוד ג' פרקים בכל יום, וכיוצא בזה.¹⁹

יז. אף על פי שבהלימוד דג' פרקים ליום אי אפשר ללמוד כל השיעור בעיון המתאים, ילמדו על כל פנים הלכה אחת (וכי"ב) בעיון והעמקה, כולל גם הלימוד וההוראה ב"לתקן הדעות", כמדובר כמה פעמים.²⁰

יח. והן השיעורים הפרטיים דכל חד וחד לפום שיעורא דילי', "כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה", ובמיוחד - להתחזק ולהוסיף בלימוד שיעורי תורה ברבים ובציבור.²¹

יט. ועיקר להוסיף בקביעות עתים לתורה יותר מ"שיעורא דילי'" (לפנים משורת הדין) היינו, נוסף לכך שמנצל כל רגע פנוי ללימוד התורה, "לוקח" גם מהזמן שעוסק בעניני הרשות ע"פ התורה ומקדישו ללימוד התורה.²²

אבן-הבוחן לידע אם כוונתו בשביל ההוספה בנתינת הצדקה היא בטהרתה, או שכונתו היא להעשירות שלו, היא - כשרואים אופן התעסקותו בעניני המסחר, שעושה רק המוטל עליו מצד הציווי "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", לעשות כלי לברכתו של הקב"ה, וסומך על ברכתו של הקב"ה, ובמילא, מקדיש זמנו הפנוי ללימוד התורה כו', ולא להיפוך, שמונה בתחבולות דעניני המסחר וכי"ב, ובנוגע לעצמו מתנהג רק ע"פ החיוב הש"ע, כולל גם שמוצא היתר ע"פ ש"ע להסיר את זקנו, בה בשעה ששעירות הזקן הם כנגד י"ג תיקוני דיקנא שעל ידם נמשכים י"ג דרכים וצינורות לברכתו של הקב"ה לעשירות בגשמיות!²³ ושם יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדיות ע' 283: "יעד"ז בעיננו: בחשבון הנפש בנוגע למצבו בקביעות עתים לתורה - צריך להתחשב ב"הרוצה להחמיר על עצמו - הרי זה משובח", ועי"ז יתוסף בברכת הקב"ה בכל הענינים של".

23 יום ב' דחג השבועות תש"נ שם ע' 275.

24 יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדיות ע' 282: "...בנתינת הצדקה, הקשורה עם תורה במיוחד . . כמדובר ערב חג השבועות, כהכנה לזמן מתן תורתנו".

25 ראה יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדיות ע' 281: "שיעורי חת"ת [חומש תהלים תניא וע"פ תקנת כ"ק מ"ח אדמו"ר] - השייכים במיוחד לחג השבועות הקשור במיוחד עם שלושת רועי ישראל: משה רבינו - זמן מתן תורתנו, דוד המלך והבעש"ט שיום ההילולא שלהם הוא בעצרת: חומש - קשור עם משה רבינו, שקבל תורה מסיני; תהלים - ספר דוד נעים ומירות ישראל; תניא - תושב"כ דחסידות, המבאר בחב"ד שבשכל תורת החסידות של הבעש"ט".

26 משיחת יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 292.

27 יום ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט - התוועדיות ע' 270: "נוסף על ההשתדלות והדיוק בלימוד שיעורים אלו בכל יום ויום, צריך להיות השתדלות מיוחדת להוסיף בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, אשר, לפעמים יכול להיות שמצד קוצר המשיג, או מפני שעסוק בענין שהזמן גרמא, ובכללות, בעשיית דירה לו ית' בתחנותים, חסר בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, וסומכים על הלימוד בהבנה והשגה בשאר שיעורי תורה (או שסומכים על הלימוד דשיעורים אלו עצמם בהבנה והשגה - בשאר ימים), ולכן, יש לעורר במיוחד אודות שימת-לב מיוחדת על ההבנה וההשגה גם בלימוד שיעורים אלו, ובאופן דמוסיף והולך בעיון והעמקה כו'".

28 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 291: "ויש להוסיף בהדגשת החשיבות ללימוד שיעורי חת"ת - שבומינו זה מוכרח הדבר גם מצד מצב העולם ומצב ב"י וכו'".

29 שם ע' 291.

15 שם ע' 281: "ובפרט שהקב"ה הוסיף לו ימים ושנים חדשים, מתוך בריאות הנכונה, ומסיר ממנו כל הבלבולים שיכולים להפריע למנוחת הנפש ומנוחת הגוף להתמסר ולהצליח כדבעי בלימוד התורה וקיום המצות - מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה - במילא צריך לנצל את הזמן להוסיף בלימוד התורה.

וע"י ההחלטות גופא - שה' יראה ללבב - מוסיף הקב"ה עוד יותר בברכותיו בבני חיי ומוזני רוחי, בבריאות הגוף ובבריאות הנשמה [ויוצאים י"ח כל העינים ד'רופא ירפא' וכי"ב ע"י לימוד עינים אלו בתורה, ע"ד - הלכות דיעות להרמב"ם, ובפרט בהענינים הקשורים עם הדברים הצריכים תיקון אצלן].

16 יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדיות ע' 281.

17 שם ע' 281: "היות שלכא"רא נתן הקב"ה שכל [ובפרט ל"עם חכם ונבון"]".

18 שם ע' 281.

19 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 274.

20 משיחת יום ב' דחג השבועות - התוועדות ב' תשמ"ט - התוועדיות ע' 296.

21 יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדיות ע' 274-5: "כידוע גודל העילוי ד"עשרה שישושים ועוסקים בתורה" ת"ת דרבינו".

22 שם ע' 274-5. וראה יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדות ב' - התוועדיות ע' 295-6: "בהמשך המדובר לעיל אודות ההוספה בקביעות עתים לתורה - יכול לבוא ולטעון שבענין זה מתנהג רק כפי המתחייב ע"פ שולחן ערוך, ולא לפנים משורת הדין, מדת חסידות, כיון שרוצה להוסיף יותר בעניני המסחר, באמרו, שכשיריח יותר יוכל להוסיף בנתינת הצדקה.

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימנרמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פשוטו", הן בנוגע לתהלים [אפילו שמצד טרדתו אינו אומרם מתוך עיון ולימוד]³⁰ והן בנוגע לתניא³¹.

צו ודרישת השעה - שאנשים נשים וטף ייסדו שיעור תורה

כו. על של פועל באתי - להציע הצעה שהזמן גרמא, צו ודרישת השעה (בהדגשה יתירה כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לכביאת משיח צדקנו³²) ובודאי יפרסמו הדברים בכל מקום ומקום³³:

כז. נוסף על השיעורים בתורה שלומד כל או"א בעצמו - יקיים כאו"א ההוראה דדבר משנה "והעמידו תלמידים הרבה", עי"ז שיסד שיעור בתורה ללמד לאחרים, ומה טוב - ללמד לעשרה מישראל, ועד לתלמידי הרבה³³.

כח. ולהדגיש שענין זה שייך לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים, שהחיוב הלימוד התורה שייך גם לנשים³⁴, ולכן צריכה כל אחת ואחת להשתדל לייסד שיעור בתורה ללמד לנשים אחרות³⁵, ומה טוב - לעשר נשים³⁶.

כט. על דרך זה [הנ"ל] בנוגע לטף - שכל³⁷ ילד וילדה ישתדל לייסד שיעור ללמד לילדים אחרים עניני התורה שלמד בעצמו, ובפרט שמתבע הקטנים שאוהבים וחפצים להשפיע על ילדים אחרים, וצריכים לנצל טבע זה ללימוד התורה³⁷.

ל. כדי להוסיף עידוד וזירוז בקיום הצעה הנ"ל - כדאי ונכון שכל אחד ואחת יודיע לרב שלו, רב ומורה הוראה, מורה-צדק, וכיו"ב על פעולותיו ביסוד שיעורי תורה לרבים³⁸.

לא. אלה הרוצים - ישלחו הרו"ח ע"ג פתקא לכאן, לד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, על מנת להביא ולהניח הפתקאות

על הציון שלו וישאירום שם, עד שיעלו בלהב השמימה שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה³⁹.

מורי צדק (חג המצות⁴⁰)

שיעשו אסיפה וידברו אודות הענינים העומדות על הפרק

לא. דבר נכון ביותר, שהרבנים "מורי צדק" שנמצאים כאן לרגל חג השבועות⁴¹, יעשו אסיפה ויתדברו יחד אודות השאלות והענינים העומדות על הפרק⁴², שההתדברות פנים אל פנים יש לזה תוקף רב יותר מעל ידי מכתבים⁴³.

לב. התדברות זו נוגעת במיוחד בדורנו זה ודורות האחרונים בכלל, כאשר ניתוספו שאלות וספיקות חדשות לאור ההתפתחויות והחידושים שנעשו בעולם ובמקום ומצב דבני ישראל, שלא היו במציאות בזמן חיבור השולחן ערוך⁴⁴.

לג. וכן בגלל ירידת הדורות וחושך הגלות - ניתוספו גם שאלות חדשות בעניני רפואת הנפש [במיוחד שמתקרבים לימי הקיץ⁴⁵],

(39) תש"נ שם: [נוכחדובר כמ"פ שאין צורך באישור בכתב, כיון ש"חוקה" על בית הדואר שמביא המכתבים לתעודתם, ו"חוקה" יותר מג' פעמים בעבר שלאח"י מביאים ומניחים אותם על הציון הק'], וישאירום שם, ברשותו של בעל הציון, ועד שיעלו בלהב השמימה, שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה, ובודאי שבעל הציון, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יעורר רחמים שיתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה.

(40) תש"נ שם ע' 278: "חג השבועות נקרא בליובאוויטש (ע"ד הצחות) בשם "חג המצות", כיון שאו היו באים הרבנים - המורי צדק ("ר"ת מ"צ) - לחגוג את החג אצל הרבי [כ"ק אדמו"ר (מורה"ש) ב"ע, ואח"כ אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומסתמא כן היתה ההנהגה עוד קודם - אצל כ"ק אדמו"ר מהר"ש ואצל הצמח צדק]. לחג הפסח לא היו הרבנים יכולים לעזוב את קהילתם, משום שאו צריכים להיות על אתר בכדי לענות על ריבוי השאלות הקשורות לפסח... ע"ז בחג הסוכות - ישנה ריבוי דינים וכו".

(41) תש"נ שם ע' 280: "עפ"י מובנת השייכות ל"חג המצות" - הרבנים "מורי צדק" - עם "זמן מתן תורתנו", כשבב"י קבלו את התורה מחדש... (ובב"י בכלל ו) רבנים בפרט מקבלים כח להיות "מורי צדק" ("מצ'ת"), להורות ולתת הוראות דיני צדק דתורה, צדק עם כל הפירושים הנ"ל: (צדק ו) יושר, צדקה, וחסד - לפני משורת הדין. ובה מקבלים הרבנים תוספת כח עי"ז שהם באים ל"זמן מתן תורתנו", "חג המצ'ת", ל"ליובאוויטש" לרבם, ובבב"ד - בהמקום (בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים) דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עבד עבודתו הק' במשך עשר שנים האחרונות שלו בחיים חיותו בעלמא דין, וקדושה לא זזה ממקומה, ואדרבה - מוסיף והולך ואור, בהעבדה דפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ע"י תלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'.

(42) חגיגת "זמן מתן תורתנו" ב"ליובאוויטש", בהד' אמות דמקום הפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, שבו לומדים וחורים את התורה דרבתינו נשיאנו, ובמיוחד בתורת החסידות - הרי זה מוסיף כח מיוחד בכל עניני התורה, כולל ובמיוחד - בהענין ד"מורי צדק", עד צדק באופן דמדת חסידות (לפנים משורת הדין), בהיותו מיוסד וחדור עם התורה וההדרכה דרבתינו נשיאנו בתורת החסידות, מאור שבתורה".

(43) תש"נ שם ע' 281: "ובכללות - להיות "מורי צדק" הראויים לשמם ולהורות לבב"י את דרך הצדק עד שיפעלו בכל יהודי להיות "מורה צדק" בחייו הפרטיים ובהנהגתו הפרטית; ולכן ישנה נתינת-כח מיוחדת מצד שהזמן גרמא - "זמן מתן תורתנו", והמקום גרמא - הד' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

(44) תש"נ שם: "בין המעלות בפועל שישנן בכך שרבנים "מורי צדק" מתאספים ביחד במקום אחד, הוא - שהו נותן אפשרות להתדבר פנים אל פנים ולברר שאלות וספיקות שונות העומדות על הפרק, בכדי שיוכלו למלא יותר טוב את תפקידם בתור "מורי צדק", שההתדברות פנים אל פנים יש לה תוקף רב יותר ויש בה יותר הצלחה מבשעה שמדברים ע"י מכתבים ושלוחים וכיו"ב (כשכל רב נמצא במקומו - בשאר ימות השנה), וכפי שראים בפועל".

(45) תש"נ שם: "שאלות אשר לא היו במציאות בזמן חיבור השולחן-ערוך, ובמילא דורש עיון מיוחד כדי לברר את השאלות - כמו לדוגמא, שאלות בנוגע למלאכות שבת להשתמש במכשירים שנתחדשו לאחרונה; שאלות בנוגע לטיפול רפואה חדשים [כולל - בנוגע לשיטת הרפואה שבק"ר פ"רפואה מונעת" ("פרעוועטיור") (לראוה לכך שכלכתחילה "לא אישים עליון"), ע"ד מ"ש הרמב"ם, ש"כל המנהיג עצמו בדרכים אלו שהורינו, אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו"ף].

(46) תש"נ שם: "הה נוגע במיוחד בזמן זה, תחילת ימי הקיץ - שאו מתעסקים יותר בעניני בריאות הגוף, ויש צורך לוודא שלא יבואו מזה לידי "וישמך ישרוך ויבעט"....

(30) שם ע' 292: "(אמירת תהלים, אמירה בפה, עקימת שפתינו הוי מעשה [בהערה 83: אפילו בימים שמצד גודל טרדתו ("אנוס" ע"פ שר"ע) אינו יכול לאמרם מתוך עיון ולימוד, כי אם באופן של אמירה בחפזון)].

(31) שם ע' 292: "אמור, החל מחג שבועות זה, אשר, עם היות שאוחזין באמצע ענין, באמצע השבוע (בשיעורי חומש), באמצע החודש (בשיעורי תהלים), ובאמצע השנה (בשיעורי שמתחילים מ"ט כסלו), מ"מ כיון שב"זמן מתן תורתנו" נעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים להחלטה תקיפה ביתר שאת וביתר עוז לחקק ולחדש הלימוד דשיעורי חת"ת".

(32) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 276: "...נוסף לכך שישנם רבים מישראל, אנשים נשים וטף, שמעמדם ומצבם בלימוד התורה לעת-עתה הוא בבחי' "אחר" ר"ל, ולכן ישנו חוב קדוש להביאם למעמד ומצב של "בן" (בגלו) ע"י לימוד תורתו של הקב"ה, ניתוסף הדגשה יתירה - צו ודרישת השעה - כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לכביאת משיח צדקנו וכו'".

(33) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדות ע' 275.

(34) תש"נ שם: "בהלכות הצריכות להן (שבזה נכלל גם החיוב דלימוד פנימיות התורה בעניני אמונת ה', אהבתו ויראתו כו', "ששה מצוות שחייבן תמיד")".

(35) שם: "וכבר נהגו נשי ישראל בדורות שלפנינו (וביתר שאת בדורנו זה) להתאסף וללמוד תורה ברבים (ורואים במוחש גודל ההצלחה דשיעורי תורה ברבים לנשים, הן בנוגע להנשים עצמן, והן בנוגע לפעולתן בכל בני הבית), ולכן, נוסף על החיזוק וההוספה בהשתתפות דכל אחת ואחת בשיעורים אלה, צריכה כל אחת ואחת וכו'".

(36) שם. ובהערה 97: "ואף שהעילוי דעשרה מישראל בנוגע לאמירת דבר שבקדושה הוא באנשים לאחרי בר-מצוה - יש לומר שגם בנשים וקטנים יש עילוי מיוחד בעשרה, מצד המעלה שבמספר עשר, "העשירי יהי' קודש", הקשור עם עשר ספירות וכו'. ועצ"ע".

(37) תש"נ שם ע' 276: "שנוסף על לימודיהם בחדרים ובישיבות קטנות ישתדל כל ילד וילדה וכו'".

(38) תש"נ שם ע' 277.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימנרמאן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שעליהם צריכים הרבנים להיות "מורה צדק", ולהורות הוראות בזה על פי דיני התורה.⁴⁶

מוצאי החג ואסרו חג

לעשות התוועדות במוצאי שבועות

לד. [בתש"ז אמר:] בהמשך להתוועדות זו שמתקיימת ב"זמן מתן תורתנו" - כדאי ונכון שיערכו התוועדות חסידית נוספת בעלת ריבוי משתתפים גם במוצאי יום טוב, כדי להוסיף בהדגשת גודל השמחה ד"האי יומא דקא גרים"⁴⁷.

להוסיף בצדקה ב"יום טבוח" - אסרו חג

לה. ב"יום טבוח", "שבו ביום היו מקריבין עולות ראי' שלא היו יכולין להקריב ביו"ט עצמו" מממונו⁴⁸, צריך להוסיף על כל פנים בנתינת הצדקה מממונו, בזמן הזה, שלא יכולים להקריב הקרבנות בפועל⁴⁹.

תהלוכה

ביקור בשכונות אחרות להוסיף בשמחת החג

א. כנהוג מכמה וכמה שנים שביום טוב הולכים לבקר בני ישראל שבבתי-כנסיות ובתי מדרשות בכמה וכמה שכונות⁵⁰, כדי להוסיף בשמחת החג (על ידי ההתאחדות עם רבים מבני ישראל שבשאר שכונות), ובפרט על ידי אמירת [וחלוקת⁵¹] דברי תורה ("פיקודי ה' ישרים משמחי לב"), נגלה דתורה ופנימיות התורה⁵².

ב. אף שביום טוב צריך לשמוח עם בני ביתו, וכן עם האורחים שמזמין לביתו, שאינו יכול להניחם ולילך למקום אחר⁵³, הרי בודאי שיכולים לסדר ההליכה לבתי-כנסיות באופן שלא יגרע משמחת יום טוב והכנסת אורחים, כפשוטו⁵⁴.

ימי התשלומין

להשלים כל עניני חג השבועות

א. כל ימי התשלומין⁵⁵ (עד י"ב סיון⁵⁶) – מסוגלנים] ביותר לקבל החלטות טובות ולקיימן בפועל בכל הקשור ללימוד התורה, שכן, בידעו שזה עתה נתחדש⁵⁷ הענין ד"מתן תורה", בודאי יוסיף יגיעה יותר בלימוד התורה⁵⁷.

ב. להשלים, גם מלשון שלימות⁵⁸, כל עניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו", ולכל ראש - בנוגע ללימוד התורה, הן בנוגע להכנה והשגה בתורה, והן בנוגע להדגשת ענין המעשה (ואדרבה - באופן הדקדמת נעשה לנשמע), לימוד המביא לידי מעשה, בחיי היום-יום⁵⁹.

ג. להתחזק ולהוסיף [עד באופן של חידוש⁶⁰] בלימוד התורה, החל משיעור הת"ת, שיעור הרמב"ם, וכן בכל שאר שיעורים וקביעות עתים לתורה, הן כנגלה דתורה והן בפנימיות התורה [באופן של הכנה והשגה בחב"ד⁶¹].⁶²

ד. כולל ובמיוחד - להוסיף בהפצת התורה ובהפצת המעיינות חוצה [במיוחד בג' ימים לפני ט"ו סיון שנחשבים למציאות אחת, ראה לקמן טו סיון⁶³].⁶⁴ וכן להוסיף בכללות הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל⁶⁵.

[עיי'ן בארוכה לעיל "חג השבועות" אות י"א ואילך]

55) משיחת ב' דחה"ש וש"פ נשא תש"נ - התוועדויות ע' 4-273: "זמן מתן תורתנו", יום השבת שלאחריו (גמר ושלמות - "ויכולו" - דכל ימי השבוע), וכל ימי התשלומין וכו'".

56) שם ע' 274 הערה 74: "כפס"ד רבינו הזקן בסידורו - ולהעיר, שיש אומרים שגם י"ג סיון בכלל משום ספיקא דימא (הובא בשע"ת א"ח סקל"א סק"ט). ראה בארוכה שיחת מוצאי י"ב סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 329.

57) שם ע' 274: "נתחדש הענין ד'משה קיבל תורה מסיני ומסרה כו'" עד לכא"א מישראל שבדורנו זה, ובפרט כשמתבונן ש"הניח הקב"ה את העליונים ואת התחתונים ולא בחר בכולם כי אם בישראל עמו. לקרבם אליו בקירוב ויחוד אמיתי בהתקשרות הנפש ממש בבחי' נשיקין פה לפה לדבר דבר ה' זו הלכה ואתדבקות רוחא ברוחא היא השגת התורה וידיעת רצונו והכמתו דכולא חד ממש" (כמ"ש רבינו הזקן בספר התיניא) בודאי יוסיף וכו'".

58) וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 313: "ובזה גופא - לא רק "תשלומין" כפשוטו, שאם הי' איזה חסרון בעניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו" יכולים וצריכים להשלים את החסרון, אלא גם "תשלומין" מלשון שלמות. היינו, להוסיף בכל עניני "זמן מתן תורתנו" באופן של שלימות".

59) משיחת ש"פ נשא תשמ"ח - התוועדויות ע' 469. 60) ט' סיון - בעת ה"יחידות" תנש"א - התוועדויות ע' 303: "בבואנו מ"זמן מתן תורתנו" שבו נעשה חידוש בכללות הענין דמ"ת, וניתנים לכא"א מישראל כוחות מחודשים בכל הקשור לקבלת התורה - צריך כא"א מישראל להוסיף עוד יותר בלימוד התורה, הן כנגלה דתורה והן בסתר דתורה (כשם שבמ"ת ה' הגילוי דמעשה מרכבה), עד להוספה באופן של חידוש, ועד לחידוש ממש וכו'".

61) שם ע' 304: "והדגשה מיוחדת בנוגע להוספה בסתר דתורה (מעשה מרכבה שנתגלה במ"ת) - שצריך להיות (א) באופן של אולפנא (כמודגש באל"ף ד"אנכי" ולימוד בהבנה והשגה, ובאופן ד"כפליים לתושי". "אלפ"ן חכמה אלפ"ן בינה", כולל גם (החיבור דחכמה ובינה ע"י ה'דעת ג' המוחין חב"ד, כמודגש בתורת חסידות חב"ד שנתגלתה ונתבאר ע"י רבינו הזקן, המקבל האמיתי של הבעש"ט, שיום ההילולא שלו בחג השבועות וכו'".

62) שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 323: "יש לנצל את יום האחרון מימי התשלומין ד"זמן מתן תורתנו" (כולל גם ההכנה לחמשה עשר בחודש שבו קיימא סיהרא דירחא תלתיאי באשלמותא) לקבל החלטות טובות ולקיימם תיכף בפועל ממש - להתחזק ולהוסיף וכו'".

63) ראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 313: "לאחרי ג' ימים שנחשבים למציאות אחת - באים לחמשה עשר בסיון. ולכן, הרי זה הזמן המתאים לעורר אודות ההשלמה והשלמות בכל הקשור ל"זמן מתן תורתנו", החל מהוספה בקביעות עתים לתורה ע"י כא"א מישראל, כולל גם בנוגע לפנימיות התורה, נשמאת דאורייתא".

64) ט' סיון - בעת ה"יחידות" תנש"א - התוועדויות ע' 304: "(ב) באופן ד"יפוצו מעיינותיך חוצה", שע"י" אתי מר דא מלכא משיחא, דוד - שיום ההילולא שלו בחג השבועות וכו'".

65) שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התוועדויות ע' 323.

46) תש"נ שם.
47) תש"נ שם ע' 293.

48) יום ב' דחג השבועות - התוועדות ב' תשמ"ט - התוועדויות ע' 286: "כי, עולות ראי' צריך להביא מממונו דוקא (וממון חולין, ולא ממעות מעשר שני, וכי"ב).
49) תשמ"ט שם.

50) יום שמחת תורה תש"ב - שיחות קודש ע' 210: "וכמדובר לעיל - שבדור האחרון במיוחד, פעלו ויחדשו ("האט מען אויפגעטאן") שכבר בשמיני עצרת נמצאים בשמחה גדולה ביותר.

ובפרט שמקשרים זאת עם היציאה לתהלוכות, גם מלשון הליכה והוספה "מחיל אל חיל". וכפי שהלכו גם בשנה זו לכמה וכמה מקומות, עכ"פ לג' מקומות, ושם שימחו רבים מישראל. וכמ"ש אדמו"ר הזקן בסידורו קודם הקפות "וגם כי עשה כן בהכ"נ שלו אם הולך לבהב"ס אחר שלא גמרו ירנן וישמח ג"כ עמהם".

51) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדויות ע' 288: "ויש להוסיף, שהעבודה עם הרגל ישנה גם בחג השבועות עצמו - ולדומא: הריקוד עם הרגל מצד שמחת י"ט, וכן ההליכה ברגל לבתי-כנסיות כדי לשמח יהודים בשמחת י"ט, כולל גם ע"י אמירת (וחלוקת) דברי תורה מענינא דימא, התעוררות ע"ד לימוד התורה, חינוך ע"פ התורה, וכי"ב".

וראה ראשי דברים אחרון של פסח, תנש"א: "ובזה מיתוסף על ידי זה - שמבלי הבט על הענין ד'עונג י"ט' היו כמה וכמה שכתתו את רגליהם ללכת לשמח בליל אחרון של פסח את בני ישראל, ודוקא לבתי כנסיות ובתי מדרשות. ועל ידי ששימחו את האנשים בעזרת אנשים, פעלו גם בנשים שבעזרת נשים, כולל גם הטף שביניהם. ובמיוחד שקישרו זאת עם דברי תורה [בכתב או בעל פה] שעליהם נאמר "משמחי לב".

אחרון של פסח תנש"א הערה הראשונה - התוועדויות ע' 79.

52) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדויות ע' 288: "שהרי זה היפך הענין דהכנסת אורחים שגדולה מהקבלת פני השכינה".

54) יום ב' דחג השבועות תש"נ - התוועדויות ע' 288.

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימנעראמן

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד